

Чим довші ночі – тим цікавіше
Чим далі в ліс – тим веселіше біс
Чим ти красивіша – тим я злітаю вище
Повітря набираю, не дивлюсь униз

Я собі вважаю, що все, що поруч дочую
Я собі рахую від нуля до десяти
Коли поруч опиняються ті, що не вагаються
Рахую, заспокоївся. Готовий йти

Бо я вважаю – як почнеться ранок
Який буде сніданок, такою вийде і доба
Як першим зустрічаю я того, кого не відчую
То знову я лягаю, економлячи слова

Я маю рацію – вона мовчить. Тиша
Увечері простіше. Нарешті, вийшов я
Нажерлися всі миші, я дивлюсь на це спокійно
Бо пропустив щоденний головняк

Диви – усі по хмарах розійшлися
Лайкаючи сварки, сварячись за лайки
Не бачу їх, не чую, дихається легше
Як оголошено відбій у цьому бла-бла-парку

Я собі гадаю, що топати повільно
Задовільно видивляючись красиве і просте
Саме заради цього ми і народилися
І іноді любилися. Короче, саме те
Чим довші ночі – тим цікавіше
Чим далі в ліс – тим веселіше біс
Чим ти красивіша – тим я злітаю вище
Повітря набираю, не дивлюсь униз
Чим довші ночі – тим цікавіше

Чим далі в ліс – тим веселіше біс
Чим ти красивіша – тим я злітаю вище
Повітря набираю, не дивлюсь униз
Я міг би сперечатися, наводити приклади

Прикладом, наприклад, помічаючи усіх
Але я був чемний, вичікуючи паузу
Дурні подібної я не наробив
Добу врятовано! Тиждень урятовано!

Світ порятовано! Нарешті, взагалі
Нехай же у повітрі побільшає наших
Суспільну перемогу зараховую собі
Чим довші ночі – тим цікавіше

Чим далі в ліс – тим веселіше біс
Чим ти красивіша – тим я злітаю вище
Повітря набираю, не дивлюсь униз

Чим довші ночі – тим цікавіше
Чим далі в ліс – тим веселіше біс
Чим ти красивіша – тим я злітаю вище

Повітря набираю, не дивлюсь униз